

ΕΚΔΙΔΕΙΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ
ΚΑΙ
ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ
ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΠΑΗΡΩΓΕΑ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΔΡ. 10

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ Φρ. Χρ. 10

Τιμή Φύλλου

5 λεπτά 5

ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΑΣΤΕΡΩΝ
— ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΕΛΛΑΔΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Δ. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΤΟΣ Α'.

ΑΘΗΝΑΙ, Κυριακή 22 Ιουνίου 1903

ΓΡΑΦΕΙΑ : 'Οδός Οικονόμου αρ. 4 | ΑΡΙΘ. 49

ΒΙΒΛΙΔΙΟΥ

ΤΡΙΚΥΒΙΑ

Στὸ πέλαιον δὲν ἀνοίχθηκαν τὰ πλοῖα καὶ κάμινος
Στεριά δὲν ἐφαίνετο παρὰ οὐρανὸς οὐδὲθε
Κι ὁλοῦθε θάλασσα, ἔξα νὰ σύγνεφο μαῦρο ἐστάθη
Ἐπάνω ἀπ' τὸ κεφάλι μου θέροντας τρικυμία
Καὶ νύκτα τόση, ποῦ ἔφριξε τὸ σκοτεινὸ τὸ κύμα·
Εὐτὺς οἱ ἀνέμοι δέρνουνε τὴ θάλασσα· πελώρια
Ἐφύονε ἐτοῦτη κίματα κι' ἀνεμοδοκισμένους
Σὲ καταβόθρα τριόβαθρα μὲν ρ' ἐβόλυν τὰ στρόμα·
Τὰ σύγνεφα ὅλο ἀπλώνοντας τελίζουν τὴν ἡμέρα
Κ' ἡ νύκτ' ἡ τῶν καταχνιὰ τὸν οὐρανὸ μὲς κρύβει·
Ἐσπάζουνε τὰ σύγνεφα, τὶς ἀστρουπὲς διπλάζουν,
Σφεντονίζονται μακρὰ καὶ παραστρατιδμένοι
Πλανιδώματα ἀρμενίζοντες ὅτι κίματα τὰ μαῦρα·
Δὲν ἔμπορεῖ νὰ ἰδῇ κι' αὐτὸς ἀκόμη ὁ παλινοῦρος
Τὸν οὐρανὸν κυττάζοντας ἂν ἦνε ἡμέρα ἢ νύκτα
Κι' ἀνάμεσα ὅστις θάλασσες τὸ δρόμο δὲν θυμᾶται.
Ἔτσι τρεῖς ἥλιους ἀφαντοῦς ἀπ' τὸ πυκνὸ σκοτάδι
Στὸ πέλαιον παραδέρνουνε κι' ἀνάστερες τρεῖς νύχτες.
Τέλος ἐπρωτοφάνηκε τὴν τετάρτην ἡμέρα
Προβάλλοντας ἀπ' τὰ νερὰ ἡ στεριά καὶ πέρ' ἀκόμη
Βουνὰ ὠροῦμε καὶ καπνὸν ἐκεῖθε νάνεδαίνῃ·
Τὰρμενα καί τ' ἐρίχνουνται οἱ ναῦτες ὅτ' αὐτοὶ τοὺς
Κι' ἀφροκοποῦν σαρώνοντας τὶς θάλασσες τὶς μαῦρες.
(Παράφρασις. Αἰνείας Β. γ'. στ. 190)

ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΕΡΓΙΑΛΙΤΗΣ

— Ο ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΗΛΙΟΣ ΣΤΗΣ ΚΑΚΟΗΘΕΙΑΣ ΤΩΝ ΑΣΤΕΡΙΣΜΩ

ΕΝΑΣ θὰ ἔμπορευσε νὰ μαζέψῃ τὰ λουριά τοῦ
κ. Θεόδωρου, ἕνας θὰ ἔμπορευσε νὰ τὸν δι-
δάξῃ νὰ σίβεται τοὺς νόμους καὶ τὸ Κράτος,
ἕνας θὰ ἔμπορευσε νὰ τὸν θεραπεύσῃ ἀπὸ τὴν
κακοήθειαν Ἀρχομανίαν, ἀπὸ τὴν ὁποῖαν κατα-
τρύχεται. Καὶ ὁ ἕνας αὐτὸς, θὰ ἦταν ὁ Τρι-
κούρης.

Ὅργιάζει, μαίνεται, δημοσκοπεῖ μὲ ἀναι-
σχυντίαν πρωτάκουστη, κουρελιάζει ἕνα Κρά-
τος, φενακίζει κυνικώτατα ἕνα Λαόν, κάνει
τοῦμπες παληάτσικες μπροστὰ σ' ἕναν μπα-
μποῦλα ἀπὸ στουπέχαρτο, ὁ ὁποῖος καλεῖται
κολοκυθένιο Σύνταγμα, ἀλλάζει κάθε ὥρα καὶ
στιγμὴ κόστούμια Ροβετπιέρου καὶ Ραβασόλ
καὶ Ριγκολέτου, — μόνον καὶ μόνον γιατί δὲν ἔ-
χει ἀπέναντί του ἕναν ἀντίπαλόν του δυνατό, —

“Ο ΝΟΥΜΑΣ”

ἀρχίζει ἀπὸ τὸ φύλλο αὐτὸ νὰ βγαίνει
μὰ φορὰ τὴν ἐβδομάδα
ΚΑΘΕ ΚΥΡΙΑΚΗ

ΔΙΠΛΟΣ — ΟΚΤΩ ΣΕΛΙΔΕΣ

Τρίτηδες — στὸ ἴδιο σχῆμα ποῦ βγαίνει καὶ τώρα.

Κάθε φύλλο θὰ πουλιέται
στοῖς δρόμους καὶ στὰ κίσκια

10 ΛΕΠΤΑ 10

Ἕναν ἀντίπαλον ποῦ νάχῃ τὴν θέλῃσι νάντιτᾶξῃ
κατὰ τῆς κτηνώδους Δημοσκοπίας τὴν κτηνώδη
Βίαν, — Ἕναν ἀντίπαλον τέλος πάντων ποῦ νὰ
τὸν συλλογίζεται.

Μὲ Τρικούρη ἀντίπαλον, θάβαζε μυαλὸ ὁ
κ. Θεόδωρος.

Μὲ τὸν κ. Θεοτόκη, ξεμουρλαίνεται καθο-
λοκληρίαν.

ΑΡΠΑΞΕ πάλι τὴ Σανίδα προχθές. Καλὰ ἔ-
κανε καὶ τὴν ἀρπαξέ. Ποῦ ἦτανε κρυμμένοι
Ἐκεῖνοι ποῦ εἶχαν κάθε δικαίωμα νὰ τοῦ τὴν
πάρουν ἀπὸ τὰ χέρια καὶ νὰ τοῦ τὴ σπάσουν
στὸ κεφάλι του;

Ποῦ ἦτανε διπλαμπαρωμένοι Ἐκεῖνοι ποῦ
ἐτάχθησαν φρουροὶ τοῦ Νόμου, νάρπάξουν ἀπὸ
τὸν σβέρκο τὸν ἀπαίσιον Λαοπλάνο, τὸν πα-
ρωδῶντα ἀηδέστατα τὸν ἀρχαῖον Κλέωνα, καὶ
καὶ νὰ τοῦ βάλουν στὸ στόμα ἕνα φίμωτρο,
ἀφοῦ δὲν ἔχουν τὸ κουράγιο νὰ τὸν ρίξουν στὶς
φυλακὰς, οἱ ὁποῖες θὰ χρησιμεύσουν ἔτσι ὡς σα-
νατόριο κατὰ τῆς Ἀρχομανίας του;

Οἱ ἀστρυφάκες εἶνε ὠπλισμένοι μὲ κολο-
κυθένια ριβόλδερ καὶ ὁ στρατὸς εἶνε ὠπλιτμέ-
νος μὲ ντουφέκια ξύλινα, γιὰ νὰ ἔμπορῃ ὁ κ.
Θεόδωρος, ὅταν τοῦρχεται τὸ κέφι, νάρπάξῃ τὴ
σανίδα καὶ νὰ πειλῇ μ' αὐτὴ καὶ Θρόνον καὶ Κρά-
τος καὶ τὸ ἔθνος ὁλόκληρο;

ΑΛΗΣΜΟΝΗΤΗ ἡ βραδυὰ τῆς περασμένης
Πέμπτης! Θὰ περάσῃ — καὶ πρέπει νὰ πε-
ράσῃ — κι' αὐτὴ στὴν Ἱστορίαν. Ὁ κ. Θεόδω-

ρος τῆς ἔβαλε τὸ σανιδένιο φωτοστέφανο τῆς
Ἀθανασίας.

Τὴν ἀλησμόνητη λοιπὸν ἐκείνη βραδυὰ
ἐξυβρίσθηκε γερὰ ἡ Βασιλεία κι' ἀπὸ ἕνα μάλιστα
πρώην Ὑπουργόν. Ἐθρηνολογήθηκε ἡ καταπά-
τησις τοῦ Συντάγματος, ἐνῶ ὁ κ. Θεόδωρος καὶ
οἱ σὺν αὐτῷ ἐγκριμετσακίσθησαν ἀπὸ τὴν Ἀρ-
χὴ Συνταγματικώτατα. Ἐγείνε γερὴ κουβέντα
γιὰ προδοσίαν τοῦ Λαοῦ, ἀκριβῶς ἀπὸ τοὺς ἐτι-
κεταρισμένους τοῦ Λαοῦ προδότες. Ἐγείνε
λόγος εὐφημος καὶ γιὰ τὴν ἀτιμὴν τοῦ Εὐαγ-
γελίου ὑποθέσει.

Καὶ τὴν ἀλησμόνητη ἐκείνη βραδυὰ τέλος
ἡ Σελήνη τῆς Πολιτικῆς ἐβγῆκε σκεπατμένη
μὲ τὸ ἀραχνούφαντο πέπλο τῆς Κακοηθείας —
καὶ τὴν ἐπιόσσαν ὁ ἥλιος ἐκύλισε μὲ ἱλιγγιώ-
δη ὁρμὴν πρὸς τῆς Κακοηθείας τὸν ἀστερισμό.

ΟΠΩΣ κατάντησε, μὰ τὴν ἀλήθεια, τὸ Κρά-
τος ἀπὸ προχθὲς πάλιν, καιρὸς νὰ παραδοθῇ
στὸν κ. Σαμφάκον γιὰ νὰ τὸ διευθύνῃ.

Ὁ Σακκουλὲς δὲν θὰ τὴν δεχότανε τὴν τι-
μὴ αὐτὴ.

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

ΤΑ ΨΑΡΙΑ ΜΙΛΟΥΝΕ

Στὴ Σάμο βγαίνει μιά ἐφημερίδα ποῦ ἀξίζει νὰ προ-
σέξῃ κανένας σ' αὐτὴ. «Φῶς» τὴ λένε καὶ δὲν διαψεύδει
καθόλου τὸν τίτλο τῆς. Σκροπάζει ὡς ἀληθινὸ, ἀφοῦ ἔχει
μόνο ἀγωνίζεται νὰ βροῖσῃ τὴν ἀλήθειαν σ' ὅλα τὰ ζητή-
ματα καὶ νὰ τὴν φωνάξῃ θαρρεστά, ἀλλὰ δημοσιεύει ἀκόμη
καὶ χρονογραφήματα στὴν Ἑθνικὴ μας γλῶσσα — φαντα-
σθῆτε πόσο πίσω εἰν' αὐτοὶ οἱ Σαμιῶτες! — κ' ἔξυπνα μάλ-
ιστα χρονογραφήματα, πρᾶγμα ποῦ ἀργὰ καὶ ποῦ τὸ βλέ-
πουμε στὶς Ἀθηναϊκὰς ἐφημερίδας, ποῦ κατέχουν δὲ καὶ
τὸ μονοπώλιο τοῦ Ἀττικῷ ἔλατος.

Ἡ ἐφημερίδ' αὐτὴ, δὲν ἠξεύρουσε ἂν διαβάζεται στὴ
Σάμο, ἐδῶ ὅμως θὰ εἶχε δίχως ἕλλο τὴν λιγώτερη κυ-
κλοφορίαν. Τέτοια πράγματα δὲν ἔχουν πέρασι ἐδῶ, ὑπὸ τὸν
γλαυκὸν καὶ διαγελῶντα — σαρκαστικώτατα, βέβαια —
οὐρανὸ μας.

Καὶ γιὰ νὰ ποδείξουμε τοὺς λόγους μας, παίρνουμε ἀπ'
αὐτὴν ἕνα χρονογράφημα, ἕνα εἶδος ἐπιστολῆς τὴν ὁποῖαν
στέλνουν τὰ Σαμιώτικα ψάρια στοὺς πληρεξουσίου τοῦ
νησιῶτους, παρακαλοῦντα αὐτοὺς νὰ τὰ λευτερώσουν ἀπὸ
τὴν προστασίαν τους.